

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Qualis sit Dei offensa: nolle Deo fidere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

mum offendere. Hilarion de Costes.

§. IV.

Qualis sit offensa Dei, nolle Deo fidere.

Am verò ut amplius cognoscamus illam quorundam hominum impietatem & fugiamus studiosius, dico non vacare nos Dei offensa & offensa Deo præ aliis maximè invisà & intolerabili, quotiescunque aggredimur aliquid sine invocatione divini auxilii, aut æstimatione illius, perinde ac si nullum esset ab eo sperandum, fisci potius amicis nostris & humanis innixi mediis atque industriis nostræ, quæ sunt paleæ concisæ, aut rivuli aquarum currentes, ut S. loquitur Gregorius hac super re, non ita dexteræ Dei omnipotentis appendit molem terræ. l. 12. c. 2. Ubi etiam considerat quod non solum videamur Dei gratia non indigere ad nostri conservatiōem, verum etiam multa agamus ipso invito & modis vetitis atque ab eo prohibitis. Nam cum dedignemur ad Deum recurrere propter nimiam quam in creaturis ponimus fiduciã, nunquid hoc ipso satis ostendimus nos ipsum minimè pertimescere, imò provocare, ut sic dicam, ut faciat pejus aliquid, si possit. Sic enim circumvallatos nos æstimamus amicis,

I. 4.

divitiis, nominis æstimatione & prudentia
 sumus inexpugnabiles. Ad honorem tem
 pertinet, ò magne Deus, confundere hoc
 crilegum hominum genus, qui audent tam
 insolentia detrahere nomini sancto tuo? *Q*
uodisti observantes vanitates supervacue, quomodo
 modo ferre potes tantam iniquitatem? Sed
 ergo grande malum est actiones nostras pec
 cato inficere, quantum erit eas peccando
 choare peccando continuare, & peccando
 nire, & quidem peccato oblivionis Deum
 contemptus auxilii ejus? Scelus est sine dubio
 omnium maximum, & origo malorum
 omnium, everfio fortunarum nostrarum & tem
 porum, & aeternorum. *N*
ecquid sperare boni possumus, si autor bonorum
 omnium nobis non faveat? Quis nobis
 benedicet, si Deus maledicat. si punire
 velit, quis eripiet nos de manu ejus, aut aver
 ter iram ejus, & vindictam à nobis? Et
 quomodo potest non punire ejusmodi
 sumptionem tam injuriosam gloriæ ejus,
 adversantem immensæ ejus bonitati & pro
 videntia?

§. V.

Punitio hujus offensa.

Idecirco concludo quod præter multiplicatas
 poenas quibus castigantur aliorum peccata